

Het digitale verkeer op de elektronische snelweg

De opmars van het Internet

Hoge inkomens doen het meer dan lage inkomens, in gezinnen met kinderen komt het vaker voor dan onder alleenstaanden. We hebben het over de nieuwe vrijetijdsbesteding aan het eind van deze eeuw: internetten.

Internet kent een warme belangstelling. Na de intrede van de computer in bedrijven, scholen en voor privé-gebruik, wordt de markt overspoeld met aanbiedingen van *Internetproviders*. En niet zonder succes. Uit NIPO-cijfers blijkt dat tussen oktober 1997 en maart 1999 het aantal bedrijfsvestigingen met een Internetaansluiting is gestegen van 22 naar 42 procent.

Gecomputeriseerde huishoudens

In particuliere huishoudens is het verkeer op de elektronische snelweg nog beperkt. Dit ligt niet aan de hiervoor benodigde computer: in 1998 is in zes van de tien huishoudens een computer voorhanden. Dit betekent echter niet dat men dan ook over het net kan surfen en via de computer boodschappen kan versturen en ontvangen. In zestien procent van alle huishoudens is er via de computer een aansluiting op het Internet. Van de gecomputeriseerde huishoudens is dit ruim een kwart. *Surfen* over het Internet, bijvoorbeeld om gratis informatie op te halen, en *e-mailen* zijn de meest populaire activiteiten: twaalf procent surft, twaalf procent e-mailt en tien procent doet beide. Winkelen per computer gebeurt nog maar sporadisch: een luttele twee procent koopt wel eens spullen vanachter het beeldscherm.

Elektronisch verkeer

De aanschaf van een computer is doorgaans niet goedkoop en ook het gebruik van Internet kost geld. Vanuit dit oogpunt valt te verwachten dat vooral hogere inkomens tot aanschaf van een computer overgaan en zich mengen in het elektronische verkeer.

Van huishoudens die netto maximaal 21 duizend op jaarbasis kunnen besteden – het laagste inkomensdecil – bezit krap de helft een

computer. Dit aandeel is hoger dan van de volgende tienprocentsgroep, van wie ruim een kwart een computer heeft. Hoe hoger vervolgens het inkomen, hoe groter het aandeel computerbezitters is. Het hoogst (81 procent) is het aandeel computerbezitters bij de inkomensgroep van 75 duizend gulden tot een ton en degenen die meer dan een ton te besteden hebben (77 procent).

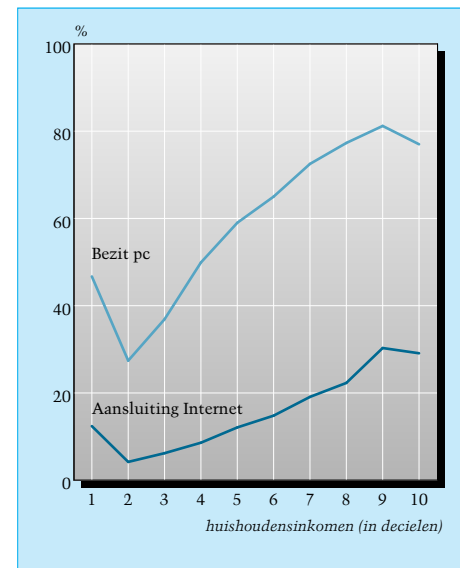
Het gebruik van Internet kent een vergelijkbaar patroon: eerst een daling en vervolgens een toename van het gebruik. Surfen, e-mailen of ander gebruik van het Internet vindt plaats in een op de acht huishoudens met de laagste inkomens. Dit is aanmerkelijk meer vergeleken met huishoudens die 20 duizend tot 40 duizend gulden te besteden hebben. Van deze groep maakt slechts vier procent gebruik van de digitale snelweg. Met het stijgen van het inkomen neemt het aandeel Internetgebruikers toe, tot dertig procent bij de topinkomens.

Surfen met kinderen

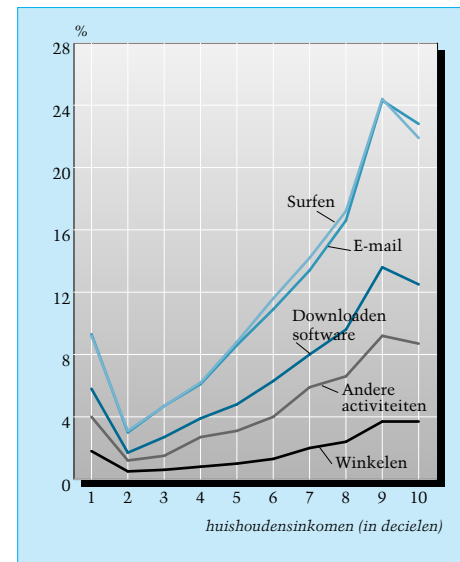
Computers vinden vooral hun weg naar gezinnen met kinderen. Van de éénpersoonshuishoudens bezit minder dan een op de drie een computer en nog niet een op de tien beschikt over een Internetaansluiting. De kans dat men een computer aantreft bij een getrouwd of samenwonend stel is met een op twee beduidend groter. Zijn er kinderen in huis, dan wordt de verhouding nog gunstiger. In twee van de drie gezinnen met één kind staat een computer. Zijn er in het gezin twee of meer kinderen, dan hebben vier van de vijf gezinnen een computer. Het aantal kinderen is hierbij niet van belang.

De helft van de eenoudergezinnen is tot de aanschaf van een computer overgegaan, slechts acht procent beschikt over een Internetaan-

Bezit pc en Internetaansluiting naar huishoudensinkomen, 1998

Internetactiviteiten naar huishoudensinkomen, 1998

sluiting. Bij de andere gezinnen is dat zo'n twintig procent. Voor alleenstaanden is surfen over het net minder makkelijk aangezien maar negen procent daarop is aangesloten.

Hans Schmeets